

DE NIO SÅNGERNA¹

DEN FÖRSTA SÅNGEN

En sång av Moses vid uttåget.

(Exodus 15:1-19)

*När han hade fullständigt dränkt Farao i djupet sade Moses:
Låtom oss sjunga till Herren, ty härligt är Han förhärligad.*

¹Låtom oss sjunga till Herren, ty härligt är Han förhärligad: häst och ryttare har Han störtat i havet.

²För frälsning var Han för mig en hjälpare och beskyddare. Detta är min Gud och jag vill förhärliga Honom, min faders Gud och jag vill upphöja Honom.

³Herren stillar krig, Herren är Hans namn.

⁴Faraos vagnar och hans härsmakt kastade Han i havet, de utvalda beridna hövitsmännen dränkte Han i Röda havet.

⁵Med den öppna sjön övertäckte Han dem, de sjönko i djupen likt en sten.

⁶Din högra hand, o Herre, är förhärligad i styrka. Din högra hand, o Herre, har skingrat fiender och i Din äras storhet har Du nedslagit motståndarna.

⁷Du sänder fram Din vrede, den förtärde dem såsom strå.

⁸Och vid utandningen av Din vrede, delade sig vattnet. Vattnet hårdnade likt en vägg, hårdnade gjorde också vågorna på sjöns mitt.

⁹Fienden sade: "Jag vill förfölja, jag vill taga över, jag vill dela upp bytet, jag vill tillfredsställa min själ, jag vill förstöra med mitt svärd, min högra² hand skall hava makt."

¹⁰Du sände fram Din andedräkt, havet övertäckte dem, de sjönko såsom ett sänklod i det stormiga vattnet.

¹¹Vem är lik Dig bland gudarna, o Herre? Vem är lik Dig, förhärligad i heliga, underbar i ära, görande under?

¹ I ett *Psaltēriön* ingår allt id, förutom psalmerna, de s.k. nio (bibliska) sångerna, som främst används i morgongudstjänsten, orthros, under den Stora fastan.

² Annan läsart saknar "högra".

¹²Du har sträckt fram Din högra hand, jorden uppslukade dem.

¹³Du har väglett detta Ditt folk genom Din rättfärdighet, som Du har förlöosat, Du har kallat dem genom Din styrka till Din heliga boning.

¹⁴Folken hörde och blevo vredgade, kval drabbade dem som bo i Filistéen.

För 8 verser.

¹⁵Då hastade Edöms hövdingar och Mōabs³ furstar, förskräckelse drabbade dem, alla de som bodde i Kanaan försmälte.⁴

¹⁶Låt fruktan och förskräckelse falla över dem, genom Din storhets arm, låt dem bliva såsom stenar,

För 6 verser.

¹⁷tills Ditt folk gått över, o Herre, tills de gått över, även detta Ditt folk, som Du tagit till Ditt eget.

¹⁸För in dem och plantera dem på Din arvedels berg, i Din förberedda boning som Du har skapat, o Herre, även i det heliga, som Dina händer hava förberett.

¹⁹Herren regerar för evigt, ja, evinnerligen och till evig tid.

²⁰Ty Faraos hästar med vagnar och ryttare hamnade i havet och Herren förde över dem havets vatten, men Israels söner vandrade genom torrt land i havets mitt.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

DEN ANDRA SÅNGEN

Märk att andra sången aldrig sjunges utom i Stora fastan under vilken, på tisdagen endast, den sjunges till dess slut. För varje troparia i kanons andra sång säga vi: Ära åt Dig, o Gud, ära åt Dig.

En sång av Moses i Deutronomium (Deut 32:1-43).

Efter det att lagen hade blivit nedskrivn, åter en sång av Moses.

¹Giv akt, o himmel, och jag vill tala, och låt jorden höra min muns ord.

²Låt mina befallningar vara väntade såsom regn, och låt mina ord komma ned såsom dagg, såsom ett regn på mjukt gräs, såsom snö på gröna örter,

³ty jag har åkallat Herrens namn. Tillskriven vår Gud storhet.

³ Se not till Ps 59:10.

⁴ Att "försmälta" eller "smälta iväg" innebär att modet sviker.

- ⁴Vad beträffar Gud äro Hans verk sanna, och alla Hans vägar äro domar.
- ⁵Gud är trofast, och det finnes ingen orättfärdighet i Honom, rättfärdig och helig är Herren.
- ⁶De hava syndat, klandervärda barn äro icke Hans. O förvända och fördärvade släkte, äro dessa gengälderna I betalen Herren?
- ⁷Detta är ett galet folk och icke vist; tog icke Han själv, din Fader, dessa Sina egna, och gjorde dig, danade dig?
- ⁸Thågkom forna dagar, akta nu på släktens och åter släktens år.
- ⁹Fråga din fader och han skall förklara för dig, dina äldste och de skola förtälja för dig.
- ¹⁰När den Högste splittrade folken, när Han avskiljde Adams söner, satte Han folkens gränser enligt Guds änglars antal.
- ¹¹Och det gjordes en del för Herren, Jakob Hans folk; Hans arvedels led var Israel.
- ¹²Han fyllde honom med överflöd i vildmarken, i hettans törst i vattenlöst land, Han ledde honom runt och lärde honom och höll honom såsom Sin ögonsten.
- ¹³Såsom en örn skyddar sitt näste och har trängtan efter sina ungar och, utbredande sina vingar, har mottagit dem och tagit dem på sina vingspetsar,
- ¹⁴så har Herren allena lett dem, och det var ingen främmande Gud bland dem.
- ¹⁵Han fick dem att växa upp på landets styrka, Han närde dem med markens gröda.
- ¹⁶Han ammade dem med honung ur en klippa och med olja ur den hårda klippan,
- ¹⁷med gräddmjölk av kor och mjölk från får, med fett av lamm och vädur, av ungtjurar och bockar, med fetaste märg av vete; och de drack vin, druvans blod.
- ¹⁸Och Jakob åt och blev mätt, och den älskade blev slagen; han blev fet, han blev tjock, han blev uppsluppen, och han försakade Gud som hade gjort honom, och avvek från Gud Hans frälsare.
- ¹⁹"De vredgade Mig med främmande gudar och med deras vederstyggelser förbittrade de Mig."
- ²⁰De offrade till demoner och icke till Gud; till gudar, som de icke kände; nya och nyligen tillkomna kommo, vilka deras fäder icke kände.
- ²¹Du har övergivit Guden som frambragte dig och har glömt guden som gav dig föda.
- ²²Och Herren såg och blev avundsjuk, och Han förtörnades på Sina söners och döttrars vrede.

- ²³Och Han sade: "Jag skall vända Mitt ansikte från dem, och Jag skall visa dem vad som skall komma över dem i de yttersta dagarna, ty det är ett fördärvat släkte, söner i vilka det icke finnes någon tro.
- ²⁴De hava gjort Mig avundsjuk med det som icke är gud, de hava gjort Mig vred med deras beläten; och Jag skall reta dem till avundsjuka med det som icke är ett folk, med ett dåraktigt folk skall Jag förtörna dem till vrede.
- ²⁵Ty en eld får liv genom Min vrede, den skall brinna ända till dödsrikets djup; Jag skall uppsluka dem; Jag skall förtära dem och jorden med dess gröda; den skall få bergens grundvalar att brinna.
- ²⁶Jag skall hopa ondska över dem, Jag vill fullborda mina pilar mot dem.
- ²⁷De skola utsugas av svält och fåglars förtärande, och det skall bliva en obotlig farsot; vildjurens tänder skall Jag skicka fram mot dem, tillsammans med ormens vrede, som kryper på jorden.
- ²⁸Ute skall svärdet beröva dem barnen och från deras inre kammare skall fruktan frammanas: Den unge mannen skall lida med jungfrun, de som ammas tillsammans med den som sedan länge uppnått ålder.
- ²⁹Jag sade: Jag skall kringsprida dem, Jag skall få deras minne att upphöra bland människor,
- ³⁰var det icke för deras fienders vrede, ja, på det att icke deras motståndare skulle leva länge och förenas för att sätta sig på dem,
- ³¹på det att de icke skulle säga: 'Vår egen högra hand, och icke Herren, har gjort alla dessa ting'.
- ³²Ty det är ett folk som har förlorat råd, och det finnes icke något förstånd i dem; de hava icke klokhet att förstå dessa ting.
- ³³Låt dem erkänna i en kommande tid:
- ³⁴Hur skall en man förfölja tusen, och hur skall två få på fall tiotusentals, om Gud icke hade vedergällt dem och Herren överlämnat dem?
- ³⁵Ty deras gudar äro icke som vår Gud, och våra fiender äro i avsaknad av förståelse.
- ³⁶Ty från Sodoms viner är deras vin, och deras gren med vinrankor från Gomorra; deras vindruva är en vindruva av galla, deras klasar äro bittra.
- ³⁷Drakars vrede är deras vin och den obotbara vreden från giftormar.
- ³⁸Se, är icke alla dessa saker förvarade hos Mig och förseglade bland Mina skatter?
- ³⁹På hämndens dag skall Jag gengälda, i stunden då deras fot snavade, ty dagen är nära för deras undergång, och det som förberetts för dig stundar."
- ⁴⁰Ty Herren skall döma Sitt folk och på grund av Sina tjänare skall Han få förtröstan.

- ⁴¹Ty Han såg att de voro hjälplösa och hade misslyckats i sina angrepp och att de voro kraftlösa.
- ⁴²Och Herren sade: "Var äro deras gudar på vilka de förtröstade?"
- ⁴³Var ären I som åten deras slaktoffers fett eller drucken deras drickoffers vin? Må de stå upp och hjälpa dig, låt dem vara dina beskyddare.
- ⁴⁴Skåda, skåda, Jag är, och det finnes ingen gud vid sidan om Mig. Jag skall dräpa och Jag skall göra liv; Jag skall förgöra och Jag skall hela och det finnes ingen som kan rädda ur Mina händer.
- ⁴⁵Ty upp till himmelen skall jag lyfta upp Min hand, och jag skall svära vid Min högra hand och skall säga: Jag lever i evighet.
- ⁴⁶Ty Jag vill vässa Mitt svärd likt blixtar, och Min hand skall taga hand om domen; Jag skall skapa rättvisa för mina fiender och den som hata Mig skall jag vedergälla.
- ⁴⁷Jag skall göra Mina pilar dränkta med blod, och Mitt svärd skall gödas på kött, på skadade och fångna mäns blod, av fiendehövdingars huvuden."
- ⁴⁸Glädjens med Honom, o I himlar, och låten alla Guds änglar tillbedja Honom.
- ⁴⁹Glädjen eder I folkslag och låten alla Guds söner få styrka i Honom, ty Sina söners blod skall Han hämnas, och Han skall döma och utskipa hämnd över Sina fiender; och dem som hata Honom skall Han vedergälla deras skuld och Herren skall rena Sitt folks land.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

DEN TREDJE SÅNGEN

*En bön av Anna, profeten Samuels moder.
(1 Kon 2:1-10⁵)*

*Den ofruktsamma bär hemlighetsfullt en son och prisar Gud:
Helig är Du, o Herre, och min ande prisar Dig.*

- ¹Mitt hjärta är stadfäst i Herren, mitt horn är upphöjt⁶ i min Gud, min mun är vidgad⁷ över mina fiender, jag är glad i Din frälsning.
- ²Ty det finnes ingen helig utom Herren, ty ingen rättfärdig finnes som vår Gud, och det finnes ingen helig vid sidan om Dig.

⁵ I Septuaginta har bibelböckerna till viss del andra namn. I den hebreiska versionen benämns 1 och 2 Konungaboken 1 och 2 Samuelsboken.

⁶ Hornet är i Bibeln ofta en symbol av kraft och makt. Att upphöja någons horn är att låta personen komma till makt.

⁷ Dvs. skrattar åt fienderna.

- ³Skryten icke och yttren icke högmodigt tal till överdrift, låten icke heller skrytsamma ord komma ur Din mun.
- ⁴Ty Herren är en kunskapens Gud, och en Gud som bereder Sina egna vägar.
- ⁵De mäktigas båge bliver vek och de som sakna styrka hava omgjordat sig med kraft.
- ⁶De som voro fyllda med bröd äro sjunkna lågt⁸, och de hungriga hava blivit vilande i landet; ty den ofruktbara har burit fram sju, och hon som har barn i överflöd är kraftlös.
- ⁷Herren dödar och gör levande, Han for ned till dödsriket⁹ och for upp igen.
- ⁸Herren gör fattiga och rika, Han ödmjukar och Han upphöjer ock.
- ⁹Han uppreser den fattige från stoftet och från dyn lyfter Han upp den ringe mannen för att sätta honom bland folkets mäktige och göra honom till arvinge till deras tron av härlighet.

För 8 verser.

- ¹⁰Han besvarar den bedjandes bön, och har välsignat den rättfärdige mannens år.
- ¹¹Ty en mäktig man skall icke vara stark i sin egen styrka; Herren skall försvaga hans motståndare; Herren är helig.

För 6 verser.

- ¹²Låt icke den vise mannen skryta med¹⁰ sin vishet, låt icke den mäktige mannen skryta med sin styrka, låt icke den rike mannen skryta med sin rikedom,
- ¹³men låt den som skryter skryta om detta, att förstå och känna Herren, och att Han verkar dom och rättfärdighet i jordens mitt.

För 4 verser.

- ¹⁴Herren har farit upp till himlarna och har åskat; Han skall döma jordens ändar, ty Han är rättfärdig.
- ¹⁵Och Han skall giva styrka åt våra konungar, och Han skall upphöja Sin smordes horn.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

⁸ Jfr den masoretiska texten: "de som var mätta måste slava för brödet."

⁹ På grekiska *Hades*.

¹⁰ Egentligen används prepositionen *en* ("i"), dvs. i sin vishet, i sin styrka och i sin rikedom.

DEN FJÄRDE SÅNGEN

En bön av profeten Ambakoum.¹¹
(Amb 3:2-19)

Må du förklara, o Ambakoum, Ordets utblottare.¹²

Ära vare Din kraft, o Herre.

¹O Herre, jag har hört vad Du förtäljde, och jag blev rädd; o Herre, jag betänkte Dina gärningar och jag förundrades.

²Mellan två levande varelser skall Du bli känd, när åren närmar sig, skall Du bli erkänd; när tiden kommer, skall Du bli bekräftad; när min själ är bekymrad, i Din vrede skall Du då ihågkomma barmhärtighet.

³Gud skall komma ut från Thaiman och den Helige ut från ett berg beskuggat och tätt trädbeväxt¹³.

⁴Hans dygder har täckt himlarna och jorden var full av Hans lov.

⁵Och Hans strålgans skall vara såsom ljuset; horn är i Hans händer och Han har stadfäst en mäktig kärlek i Sin styrka.

⁶Framför Hans ansikte skall Ordet träda fram, och Han skall träda fram för undervisning vid Hans fötter.

⁷Han stod och jorden skakade¹⁴; Han skådade och folken smälte bort.

⁸Bergen brusto våldsamt sönder, de eviga höjderna smälte bort vid Hans eviga framgående.

⁹Jag såg på grund av ofärden på Etiopiernas tält¹⁵; även synen av tälten vid Madiams¹⁶ land var nedslående.

¹⁰Nej, blev Du vred på floderna, o Herre? Nej, var Din vrede mot floderna eller Ditt anfall mot sjön? Ty Du skall stiga upp på Dina hästar och Dina vagnar är frälsning.

¹¹ På hebreiska Habackuk.

¹² På grekiska *kenosis*, vilket betyder fullständigt själv uttömmande och osjälvisk tjänst till medmänniskan. Jfr Fil. 2:7. "[Kristus Jesus]...avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss".

¹³ Annan läsart: "och den Helige från det mörka skuggiga berget Pharan. (*Diapsalma*.)". Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2.

¹⁴ Annan läsart: "Framför Hans ansikte skall Ordet träda fram och det skall träda fram lättfattligt, jorden stod vid Hans fötter och darrade." Jfr hur olik den masoretiska texttraditionen är: "Framför honom går pesten, farsot följer i hans spår han träder fram och jorden skälver" (Bibel 2000).

¹⁵ Jfr den masoretiska texten: "Jag såg ofärden drabba [Etiopiernas tält]."

¹⁶ På hebreiska Midjam.

¹¹Spänn Din båge, Du skall spänna den mot spiror¹⁷; Herren sade¹⁸:
Flodernas land skall klyvas sönder.

¹²De skola se Dig, och folket skall vara i möda, medan Du skingrar vattnens väg; avgrunden hävde upp sin röst och reste sin gestalt i höjden.

¹³Upplyft var solen och månen stod still i sin bana; vid ljuset skall Dina pilar fara fram, vid det blixtrande glänsandet av Dina vapen.

¹⁴Med hotelser skall Du nedsätta jorden och med vrede skall Du nedtrampa folken.

¹⁵Du for fram för frälsning av Ditt folk, för att frälsa Dina smorda är Du kommen. Du kastade död över Dina överträdarens huvuden. Mot slutet lade Du bojor på deras nackar.¹⁹

¹⁶Du har genomborrat med vrede de mäktigas huvuden; de skola darra inom sig själva, de skola bryta upp sina tyglar, såsom den fattige mannen äter i hemlighet.

¹⁷Och Du har stigit upp på Dina hästar och fått dem att kliva i havet, upprörande mycket vatten.

¹⁸Jag höll vakt och min buk besvärades vid rösten av mina läppars böner; och mina ben darrade och inom mig skälvde min styrka.

¹⁹Jag skall vila på min bedrövelses dag, från att gå upp till mitt vistelses folk.
För 8 verser.

²⁰Ty fikonträdet skall icke bära frukt och vinet skall icke förökas.

²¹Olivträdens möda skall slå fel och slätterna skola icke bära frukt.
För 6 verser.

²²Fären hava misslyckats i sitt betande och det finnes inga oxar vid krubborna.

²³Likväl skall jag glädjas i Herren, jag skall glädja mig i Gud, min frälsare.
För 4 verser.

²⁴Herren är min Gud och min styrka och Han skall fullkomna mina fötters styrka.

²⁵Han satte mig på höjden, att jag må segra genom Hans sång.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i cvigheters evighet. Amën.

¹⁷ Jfr den masoretiska texten: "du lägger pil efter pil på strängen" (Bibel 2000).

¹⁸ I annan läsart står efter denna vers *Diapsalma*. Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2.

¹⁹ *Ibid.*

DEN FEMTE SÅNGEN

En bön av profeten Esaias.²⁰
(Es. 26:9-20)

*Esaias' profetia, vilken också är hans bön.
O Herre vår Gud, förläna oss frid.*

- ¹Min ande söker Dig bittida om morgonen, o Gud, ty Dina bud äro ljus på jorden.
²Lären rättfärdighet, I som dväljens på jorden.
³Ty den ogudaktige har kommit till slutet; var människa som icke lär sig rättfärdighet på jorden skall icke kunna utföra sanning; må den ogudaktige tagas bort, så att han icke ser Herrens härlighet.
⁴O Herre, upphöjd är Din arm, och de kände den icke; men när de kände den, låt dem komma på skam.
⁵Nitälskan skall komma över ett icke undervisat folk och nu skall eld uppsluka motståndare.
⁶O Herre vår Gud, förläna Din frid över oss, ty Du har givit oss allt.
⁷O Herre vår Gud, tag oss till Din egendom. O Herre, vid sidan av Dig känna vi ingen annan, vi åkalla Ditt namn.
⁸Men de döda skola icke se liv, icke heller skall läkare resa dem upp; därför har Du vredgats över dem och dräpt dem och tagit dem alla hädan som voro av manskön.
⁹Tillöka ondskan över dem, o Herre; lägg på mer ondska över dem som äro ärorika på jorden.
¹⁰O Herre, i nöd ihågkomma vi Dig; i ett litet trångmål var Din tuktan med oss.

För 8 verser.

- ¹¹Och såsom en kvinna i möda är nära att föda och på grund av sitt lidande ropar ut, så har vi varit mot Din älskade.
¹²Vi hava framfött, o Herre, i fruktan för Dig, och lidit smärta och fött fram Din frälsnings ande, som vi hava format på jorden.
¹³Vi skola icke misslyckas, men alla de skola misslyckas som bo på jorden.
¹⁴Den döde skall uppstå och de som äro i gravarna skola uppstå, och de som äro i jorden skola glädja sig.

För 4 verser.

- ¹⁵Ty daggen som Du sänder är helande för dem, men de ogudaktigas land skall lida.

²⁰ På hebreiska Jesaja.

- ¹⁶Gå, mitt folk; gå in i din inre kammare, stäng dörren, göm dig själv för en liten stund, tills Herrens vrede drar bort.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

DEN SJÄTTE SÅNGEN

En bön av profeten Jonas.²¹
(Jonas 2:3-10)

*Såsom Du frälste profeten Jonas fräls också oss, o Herre.
Från sjöodjuret ropade Jonas högt och sade:*

- ¹Till Herren min Gud ropade jag högt när man trängde mig och Han hörde mig; från dödsrikets²² buk har Du hört mitt rop och min röst.
²Du har kastat mig i djupet av havets hjärta, och strömmarna omslöto mig.
³Alla Dina dyningar och Dina vågor omgävo mig.
För 8 verser.
⁴Och jag sade: Jag är utestängd från Dina ögons åsyn. Skall jag verkligen åter få skåda mot Ditt heliga tempel?
⁵Vatten omvärvde mig så att det täckte min själ; den yttersta avgrunden omgav mig; mitt huvud har farit ned i bergens klyftor; jag for ned till jorden vilkens bjälkar äro eviga hinder.
För 6 verser.
⁶Ja, låt mitt förstörda liv bliva återställt till Dig, o Herre min Gud.
⁷När min själ försmäktade inuti mig, ihågkom jag Herren; ja, låt min bön komma inför Dig, ända till Ditt heliga tempel.
För 4 verser.

- ⁸De som iakttaga fåfänglighet och lögn hava övergivit sin egen barmhärtighet.
⁹Men jag skall offra till Dig med lovetts röst och tacksägelse; allt som jag har givit löfte om för min frälsning skall jag infria åt Dig, o Herre.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

²¹ Bönens form och uttrycksätt anknuter till Psaltaren och innehåller flera liknande meningar, citat; jfr t.ex. v.1a med Ps 119:1, v.3 med Ps 41:8, v.4 med Ps 30:22.

²² På grekiska *Hades*.

DEN SJUNDE SÅNGEN

*De tre heliga ynglingarnas bön
(Dan 3:26-56)*

De tre ynglingarnas lov utsläcker elden.

O vår Gud och våra fäders Gud, välsignad är Du.

¹Välsignad är Du, o Herre, våra fäders Gud, och prisat och förhärligat är Ditt namn evinnerligen.

²Ty rättfärdig är Du i allt vad Du har gjort mot oss, och alla Dina gärningar äro rättvisa, och Dina vägar äro rätta, och alla Dina domar äro sannfärdiga.

³Ja, sannfärdiga domar har Du utfört vid allt vad Du har låtit komma över oss och över Jerusalem, våra fäders heliga stad. Med sanning och rätt har Du låtit allt detta komma över oss för våra synders skull.

⁴Ty vi hava syndat och handlat ogudaktigt genom att avfalla från Dig, ja, vi hava svårt försyndat oss i alla stycken. Vi hava icke hörsammat Dina bud eller tagit dem i akt och ej gjort vad Du har bjudit oss, för att det skulle gå oss väl.

⁵Ja, allt som Du har låtit komma över oss och allt som Du har gjort mot oss, det har Du gjort med rättvis dom: Du har överlämnat oss i fienders händer, i ogudaktiga, hätska avfallingars händer, och åt en orättfärdig konung, den ondskefullaste på hela jorden.

⁶Och nu kunna vi icke upplåta vår mun; skam och smälek hava drabbat Dina tjänare och dem som frukta Dig.

⁷Övergiv oss dock ej helt och hållet, för Ditt namns skull, och bryt icke Ditt förbund, och låt icke Din barmhärtighet vika ifrån oss, för Abrahams, Din väns, skull och för Isaks, Din tjänares, skull och för Israel, Din heliges, skull.

⁸Du lovade ju dem att Du ville göra deras säd talrik såsom stjärnorna på himmelen och såsom sanden på havets strand.

⁹Men nu hava vi, o Herre, blivit ringare än något annat folk och leva denna dag i betryck överallt på jorden, för våra synders skull.

¹⁰Och i denna stund hava vi icke någon furste eller någon profet eller ledare, ej heller kunna vi längre frambära något brännoffer eller slaktoffer eller något spisoffer eller någon rökelse, ej heller hava vi någon plats där vi kunna offra inför Ditt ansikte och så finna barmhärtighet.

¹¹Men låt oss bliva nådigt mottagna, med förkrossat hjärta och ödmjuk ande,

¹²likasom frambure vi brännoffer av vädurar och tjurar eller feta lamm i

tiotusental. Låt vårt offer så gälla inför Ditt ansikte idag, och giv att vi i allt må efterfölja Dig. Ty de som förtrösta på Dig komma icke på skam.

¹³Och nu följ vi Dig av allt hjärta och frukta Dig och söka Ditt ansikte. Låt oss icke komma på skam,

¹⁴utan handla med oss efter Din mildhet och efter Din stora barmhärtighet.

¹⁵Förlossa oss i enlighet med Dina underbara gärningar, och förhärliga Ditt namn, o Herre.

¹⁶Och låt alla dem som göra Dina tjänare något ont få blygas, låt dem komma på skam med all sin makt och allt sitt herravälde, och låt deras styrka bliva krossad,

¹⁷så att de få förmimma att Du är Herren, allena Gud, och att Du är ärad över hela världen.

¹⁸Men konungens tjänare, vilka det ålåg att kasta dem i ugnen, upphörde icke att elda under den med bergolja och tjära och blå och torrt ris.

¹⁹Och lågan steg upp ända till fyrtonio alnar²³ över ugnen, och den slog ut åt sidorna och förtärde dem av kaldéerna omkring ugnen, vilka nåddes av den.

²⁰Men Herrens ängel hade stigit ned i ugnen tillsammans med Asarias och hans vänner, och han drev ut eldslågan ur ugnen

²¹och gjorde så, att ugnens inre var såsom genomsusad av en dagfrisk vind. Och elden kom icke alls vid dem och gjorde dem icke någon skada eller något men.

²²Då sjöngo de tre såsom med en mun en lovsång och förhärligade och prisade Gud i ugnen. De sjöngo:

De tres sång, vilken ynglingarna sjöngo.

För 8 verser.

²³Välsignad är Du, o Herre, våra fäders Gud, och prisad och upphöjd i evighet.

²⁴Och välsignad är Ditt heliga och härliga namn, och högt prisat och upphöjt i evighet.

För 6 verser.

²⁵Välsignad är Du i Din heliga härlighets tempel, Du som är prisad och upphöjd i evighet.

²⁶Välsignad är Du, där Du tronar på keruberna och skådar ned i djupen, Du som är prisad och upphöjd i evighet.

För 4 verser.

²⁷Välsignad är Du på Ditt rikets tron, Du som är prisad och upphöjd i evighet.

²³ Cirka 24 meter.

²⁸Välsignad är Du på himmelens fäste, Du som är prisad och upphöjd i evighet.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

DEN ÅTTONDE SÅNGEN

*De tre heliga människens sång
(Dan 2:57-88²⁴)*

*O prisen Herren, alla I varelser, som Han har gjort. O lovsjungen
Herren, I verk av Honom, och upphöjen Honom i evighet.*

- ¹Välsignen Herren, I alla Herrens verk, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
²Välsignen Herren, I Herrens änglar och I Herrens himlar, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
³Välsignen Herren, I alla vatten ovan himlarna och I alla Herrens härskaror, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
⁴Välsignen Herren, o sol och måne och I himmelens stjärnor, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
⁵Välsignen Herren, allt regn och allt dagg och I alla vindar, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
⁶Välsignen Herren, eld och hetta, vinterns kyla och sommarens värme, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
⁷Välsignen Herren, o regn av fukt och snö, o is och kyla, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
⁸Välsignen Herren, o rimfrost och snö, o åska och moln, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
⁹Välsignen Herren, o ljus och mörker, o nätter och dagar, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
¹⁰Välsignen Herren, o jord, berg och höjder och allt som komma upp ur dem, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
¹¹Välsignen Herren, I källor, hav och floder, o havsvidunder och alla djur som röra sig i vattnen, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.
¹²Välsignen Herren, alla I bevingade varelser i skyn och alla vilda djur och boskapsdjur, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.

²⁴ Texten är något annorlunda arrangerad i en ortodox Psaltare än i Dan. 2:57-88. Några textillskott förekommer också. Dessa är inte markerade nedan.

¹³Välsignen Herren, I människors barn; o Israel, välsignen Herren, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.

För 8 verser.

¹⁴Välsignen Herren, I Herrens präster och I Herrens tjänare, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.

¹⁵Välsignen Herren, I de rättfärdigas andar och själar, I helige och i hjärtat ödmjuka, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.

För 6 verser.

¹⁶Välsignen Herren, o Ananias, Asarias och Misael, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.

¹⁷Välsignen Herren, I Herrens apostlar, profeter och martyrer, lovsjungen och upphöjen Honom i evighet.

För 4 verser.

¹⁸Vi välsigna Herren, Fader, Son och Helig Ande, vi lovsjunga Herren och upphöja Honom i evighet.

¹⁹Vi prisa, välsigna och tillbedja Herren, lovsjungande Herren och upphöjande Honom i evighet.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

DEN NIONDE SÅNGEN

*Theotokos' sång
(Luk 1:46-55)*

*Jungfrumodern lovsjunger sin son och Gud.
Med sånger låtom oss förhärliga Theotokos.*

- ¹Min själ prisar storligen Herren, och min ande fröjdar sig i Gud, min Frälsare.
²Ty Han har sett till Sin tjänarinns ringhet; och se, härefter skola alla släkten prisa mig salig.
³Ty den Mäktige har gjort stora ting med mig, och heligt är Hans namn. Hans barmhärtighet varar från släkte till släkte över dem som frukta Honom.
⁴Han har utfört väldiga gärningar med Sin arm, Han har förskingrat dem som tänkte övermodiga tankar i sina hjärtan.
⁵Härskare har Han störtat från deras troner, och ringa män har Han upphöjt; hungriga har Han mättat med Sitt goda, och rika har Han skickat bort med tomma händer.
⁶Han har tagit sig an Sin tjänare Israel och tänkt på att bevisa barmhärtighet mot Abraham och mot hans säd till evig tid efter Sitt löfte till våra fäder.

Sakarias bön, far till Förelöparen
(Luk 1:68-79)

Sakarias välsignar sin sons födelse.

¹Välsignad är Herren, Israels Gud, som har sett till Sitt folk och berett det förlossning,

²och som har upprättat åt oss ett frälsningens horn i Sin tjänare Davids hus,

³såsom Han hade lovat genom Sina forntida heliga profeters mun.

⁴Ty Han ville frälsa oss från våra ovänner och ur alla våra motståndares hand,

⁵och så göra barmhärtighet med våra fäder och tänka på Sitt heliga förbund,

För 8 verser.

⁶vad Han med ed hade lovat vår fader Abraham. Han ville beskära oss att få tjäna Honom utan fruktan, frälsta ur våra ovänners hand,

⁷ja, att göra tjänst inför Honom i helighet och rättfärdighet i alla våra dagar.

För 6 verser.

⁸Och du, barn, skall bliva kallad den Högstes profet, ty du skall gå framför Herren och bereda vägar för Honom,

⁹till att giva Hans folk kunskap om frälsning, i det att deras synder bliva dem förlåtna. Så skall ske för vår Guds förbarmande kärleks skull,

För 4 verser.

¹⁰som skall låta ett ljus gå upp och skåda ned till oss från höjden för att skina över dem som sitta i mörker och dödsskugga,

¹¹och så styra våra fötter in på fridens väg.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amén.

SLUT
OCH ÄRA VARE VÅR GUD!

